

Sri Lanka (FN's Menneskerettighedskomité's sagsnr.: 2258/2013)

Flygtningenævnets afgørelse af 4. maj 2016:

”Flygtningenævnet bemærker indledningsvis, at FN's Menneskerettighedskomité's udtalelse af 22. december 2015 ikke er retligt bindende, og at det således også efter sagens genoptagelse tilkommer de kompetente danske myndigheder at træffe afgørelse, om ansøgeren kan sendes tilbage til Sri Lanka.

Ansøgeren er etnisk tamil fra [...] i Vanni-området, Sri Lanka. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har vedrørende sit asylmotiv forklaret, at han frygter, at han ved en tilbagevenden til Sri Lanka af myndighederne vil blive tilbageholdt, afhørt og udsat for vold og eventuelt dræbt som følge af faderens tilknytning til LTTE og myndighedernes heraf følgende mistanke om, at han også selv er tilknyttet LTTE.

Flygtningenævnet lægger til grund, at hverken ansøgeren eller hans bror på noget tidspunkt selv har haft nogen tilknytning til LTTE. Ansøgerens far har været medlem af og arbejdet for LTTE, men tilknytningen ophørte, da han blev gift med ansøgerens mor. Faderen havde herefter ikke forbindelse med LTTE, før medlemmer af gruppen i begyndelsen af 2009 henvendte sig på familiens bopæl og krævede, at faderen tilsluttede sig kampen. Da han nægtede dette, blev han ført bort med tvang, og hans videre skæbne er ukendt. Ansøgeren flygtede sammen med sin moder, broder og søster til Mullivaikal, og under flugt derfra nogle måneder senere blev ansøgeren og hans broder adskilt fra deres moder og lillesøster. Ansøgeren og hans broder var herefter blandt de flere hundrede tusinde tamilske civile, der i perioden omkring krigens slutning blev interneret i lejre. Under opholdet i lejren, blev de begge stillet spørgsmål om LTTE og om deres fader. De fortalte, at faderen var forsvundet, og der fremkom ikke yderligere oplysninger herom. Deres morbroder besøgte dem i lejren. Da de havde været i lejren i ca. to måneder, kom morbroderen igen og hentede dem. De havde fået lov til at forlade lejren, og alle, herunder militæret, så, at de tog af sted. Morbroderen fortalte dem efterfølgende, at han havde betalt penge til militæret. Morbroderen arrangerede herefter deres illegale udrejse, og de indrejste i Danmark 16 år gamle.

Flygtningenævnet har i sine tidligere afgørelser i sagen ikke fundet, at ansøgeren var omfattet af udlændingelovens § 7, og dermed heller ikke at en udsendelse af ham til Sri Lanka ville være i strid med FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Flygtningenævnet tillagde det herved vægt, at ansøgerens faders oprindelige aktiviteter for LTTE lå langt tilbage i tid, nemlig før ægteskabet med ansøgerens moder, og nævnet fandt ikke, at der var holdepunkter for at antage, at disse aktiviteter havde haft en sådan karakter eller et sådant omfang, at de efterfølgende havde profileret faderen frem til tidspunktet for udrejsen. Videre tillagde Flygtningenævnet det vægt, at faderen i en meget lang periode havde været i stand til at leve en civil tilværelse med sin familie, selvom det skete i et LTTE- kontrolleret område, og at LTTE-folks afhentning af faderen skete med tvang.

Flygtningenævnets flertal finder, at det heller ikke efter de nu foreliggende baggrundsoplysninger er sandsynliggjort, at ansøgeren ved tilbagevenden til Sri Lanka vil være i risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7. Flertallet finder, at det herved fortsat må tillægges vægt, at ansøgeren personligt er uprofileret i forhold til de srilankanske myndigheder, og at

ansøgeren heller ikke i konsekvens af sin faders forhold kan antages at være profileret i forhold til myndighederne. De baggrundsoplysninger, der er fremkommet efter nævnets tidligere afgørelser, indikerer ikke en forværring af menneskerettighedssituationen i Sri Lanka og giver ikke grund til at formode, at en person med ansøgerens profil risikerer asylbegrundende forfølgelse eller overgreb ved tilbagevenden til Sri Lanka efter ophold i Danmark som asylansøger. Oplysningerne om ansøgerens ophold i interneringslejren og omstændighederne i forbindelse med, at han forlod lejren og illegalt udrejste af landet, findes ikke at kunne føre til en anden vurdering.

Der findes ikke grundlag for som mere subsidiært påstået at udsætte sagen med henblik på gennemførelse af en psykologisk udredning af ansøgeren.

Flygtningenævnet fastholder på denne baggrund, at en udsendelse af ansøgeren til Sri Lanka ikke vil være i strid med artikel 7 i FN's konvention om civile og politiske rettigheder, og Flygtningenævnet finder fortsat ikke, at ansøgeren opfylder betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7."